

رسول و حجت

مروری بر فصل مشترک زندگی
ائمه معصومین علیهم السلام و جهاد برای حاکمیت اسلامی

امامت امتداد خط نبوت

«پیامبران آمده‌اند تا دنیا را به شکل نوینی بسازند و نابسامانی‌ها را ریشه‌کن کنند و رستاخیزی در محیط جاهلی زمان پدید آورند.» • پیشوای صادق، ص ۱۲ هنگامه بعثت انبیاء نیز «آن دورانی است که اجتماع بشری و این کاروان تاریخ انسانیت احتیاج دارد به یک نقطه عطف، احتیاج دارد به یک انقلاب.» • هم‌زمان حسین، ص ۶۷ نکته بعد اینکه این «بعثت‌ها هدف‌های بزرگی دارند که رأس همه این هدف‌ها عبارت است از توحید.» • ۱۳۹۹/۱۲/۲۱ اما «توحید صرفاً یک نظریه فلسفی و فکری نیست؛ بلکه یک روش زندگی برای انسان‌هاست.» • ۱۳۸۲/۷/۲ توحید «به معنای حاکمیت ادامه در صفحه ۳

رسول الله کان هو الإمام» امامت را از سرچشمه معنویت و اصلیش شروع می‌کند. پیغمبر اول امام بود ... بعد می‌گوید و سپس من.» • ۶۷/۳/۱۹ و این‌گونه امامت را متصل به نبوت می‌داند.

■ هنگامه بعثت انبیاء

برای درک این موضوع، ابتدا باید معنا و اهداف بعثت پیامبران را بشناسیم. به طور خلاصه، «بعثت یعنی برانگیختگی!»؛ (یعنی برانگیختگی برای نجات انسان و برای نجات بشر؛ بعثت یعنی استقرار نظام صلاح و سداد در میان جامعه بشری.) • ۱۳۹۵/۲/۱۶ به بیان دیگر،

«اگر پیامبر اسلام ۲۵۰ سال زندگی می‌کرد، چه می‌کرد و در چه جهتی حرکت می‌کرد؟» • پیشوای صادق، ص ۱۳ سؤالی که پاسخ آن یکی از مبانی بنیادین امامت است. ما معتقدیم «ولایت، به عنوان استمرار نبوت است»؛ یعنی «عمل و جهت‌گیری امام و وصی پیامبر ﷺ عیناً همان است. هدف امامت و راه آن، همان هدف پیامبر ﷺ و راه اوست.» • پیشوای صادق، ص ۱۳ سخنان ائمه علیهم السلام همین باور را تأیید می‌کنند. به عنوان نمونه، امام صادق علیه السلام «در عرفات در روز عرفه در میان جمعیت می‌ایستد و با صدای بلند فریاد می‌زد (أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ

سخن هفته

خطبه‌های انقلاب | ۳

جووانان نقش خود را در کشور ایفا کنند

با افتخار ایرانی | ۴

اقتصاد کشور با تولید جان خواهد گرفت

یادداشت | ۲

نگاهی به الگوی وحدت از دیدگاه رهبر انقلاب اسلامی

نسخه شفا بخش وحدت

شهید هفته

شهادت ستاره درخشان بر پیشانی شهیدان

این شماره تقدیم می‌شود به روح مطهر شهید مدافع حرم شهید امین کریمی

سلامی از اعماق جان، بر ارواح نورانی و یاد مبارک شهیدان، به خون خفته‌گانی که در راه خدا به جهادی بزرگ توفیق یافتند، و خداوند کریم و رحیم، شهادت را که بالاترین دستاورد این نشئه است پاداش آنان ساخت و این ستاره‌ی گرانبها را بر ناصیه‌ی آنان به درخشش آورد. • ۱۳۷۵/۰۷/۰۵

نگاهی به الگوی وحدت از دیدگاه رهبر انقلاب اسلامی

نسخه شفا بخش وحدت

■ وحدت؛ اعتقاد عمیق ایمانی

«وحدت در جمهوری اسلامی یک نامگذاری محض یا یک حرکت سیاسی و تاکتیکی نیست؛ بلکه یک اعتقاد و ایمان قلبی و عمیق است.» ● ۱۳۹۸/۸/۲۴ در اندیشه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، «فطرت»، «عقل»، «قرآن و دعوت او از مسلمانان برای برادری و یکرنگی» و «اهل بیت پیامبر اکرم (علیهم‌السلام)» از مبانی و خاستگاه‌های وحدت اسلامی است. «گردآمدن صاحبان سلیقه‌ها و روش‌های گوناگون برگرد محور اسلام همان اعتصام به حبل‌الله است که عموم مسلمین بدان مکلف گشته‌اند.» ● ۱۳۷۳/۶/۴

■ برجسته‌شدن مشترکات و رفع کینه‌ورزی‌ها

برخی تلاش دارند تا وحدت را به معنای دست شستن از اعتقادات و انمود کنند، خطایی معرفتی و راهبردی که رهبر انقلاب پیرامون آن می‌فرماید: «دعوت جمهوری اسلامی این است که مشترکات میان مذاهب اسلامی برجسته شود و دیوارهای ساخته دست دشمنان اسلام و عنادها و کینه‌ورزی‌ها برداشته شود؛ بیایند و در عرصه معارف اهل بیت، بشنوند و ببینند.» ● ۱۳۸۷/۱/۱

■ طرح علمی مسائل با روش منطقی

افراد با نظرات متفاوت در جامعه وجود دارند که کار اساسی، حل مسائل اختلافی به شیوه علمی و با منشی عالمانه است؛ واقعیتی که اگر درست مدیریت نشود میتواند زندگی انسانها را با چالش و تفرقه مواجه کند که در این میان نقش نخبگان جامعه در حل مسائل علمی بسیار مهم است. از این رو، رهبر انقلاب می‌فرماید: «مسئولان فرهنگی، نویسندگان و علما، باید از طرح مسائل اختلاف‌آفرین و تفرقه‌افکن بپرهیزند؛ هم سنی و هم شیعه، همه، باید روی این نقطه اتحاد تکیه کنند و توقع از علما و زیدگان و نخبگان سیاسی است که خطورت زمان را بفهمند، اهمیت اتحاد مسلمانان را بفهمند و توطئه دشمنان را برای شکستن این اتحاد و همدلی بفهمند.» ● ۱۳۸۵/۱/۲۷

نخبگان باید مراقب باشند که حل این مسائل در فضای علمی هم آدابی دارد و باید منطبق و ادب اسلامی بر مباحث و مجادلات علمی سایه بیفکنند. «جای اثبات این مطلب کوچه و خیابان نیست؛ جای اثبات این‌گونه مطالب در میان اهل فن، در میان متخصصین و در میان نخبگان است. تازه بحث در این‌گونه موارد باید بحث کلامی و بحث منطقی باشد؛ بدگویی و عیب‌جویی و فحاشی و شمشیر بر روی هم کشیدن، کمک‌کردن به دشمنان اسلام است که هم دشمن شیعه و هم دشمن سنی هستند.» ● ۱۳۸۷/۱/۱

■ پرهیز از توهین به مقدسات دیگران

توهین به عقاید مذهبی و آداب قومی یکی از عوامل اصلی در ایجاد تفرقه در جوامع اسلامی است و چه بسیار رفتارهایی که بر اثر تعصبات قومیتی و فرقه‌ای و مذهبی سبب جنگ‌افروزی‌های فراوان در جهان اسلام شده است؛ اقداماتی که از منظر حضرت آیت‌الله خامنه‌ای ابزار دست دشمن است: «خط قرمز از نظر نظام اسلامی و از نظر ما، عبارت است از اهانت به مقدسات یکدیگر. آن کسانی که نادانسته، از روی غفلت، گاهی از روی تعصب‌های کور و بی‌جا، چه سنی و چه شیعه، به مقدسات یکدیگر توهین می‌کنند، نمی‌فهمند چه می‌کنند. بهترین وسیله برای دشمن همین‌ها هستند؛ بهترین ابزار در دست دشمن همین‌ها هستند؛ این خط قرمز است.» ● ۱۳۷۹/۱۰/۱۸

بر اساس این دیدگاه، پرهیز از توهین به مقدسات دیگران زمینه‌ساز عزت برای جهان اسلام است و اگر «ملت‌های مسلمان - سنی و شیعه و فرقه مختلف تسنن و تشیع - با یکدیگر دل‌هایشان صاف باشد، نسبت به یکدیگر سوءظن نداشته باشند، سوءنیت نداشته باشند، به یکدیگر اهانت نکنند، ببینید در دنیا چه اتفاقی خواهد افتاد؛ چه عزتی برای اسلام درست خواهد شد؛ وحدت؛ وحدت.» ● ۱۳۹۳/۱۰/۱۹

■ هویشیاری نسبت به توطئه دشمنان

ایجاد اختلاف میان شیعه و سنی همواره از ابزارهای مورد استفاده دشمنان ملت‌های مسلمان بوده است تا موارد اشتراک و اتحاد را کم‌رنگ کنند، اما جمهوری اسلامی از اوایلین روز در مقابل این توطئه ایستاده است؛ توطئه‌هایی که در طول سال‌های گذشته ناشی از تغییر شرایط سیاسی و بین‌المللی و منطقه‌ای، ابعاد جدیدی به خود گرفته است. به تعبیر رهبر انقلاب، «دشمن مکار بر آن است که با فروختن آتش جنگ‌های خانگی میان مسلمانان، انگیزه‌های مقاومت و مجاهدت را در آنان به انحراف کشاند، رژیم صهیونیستی و کارگزاران استکبار را که دشمنان حقیقی‌اند، در حاشیه امن قرار دهد. راه‌اندازی گروه‌های تروریستی تکفیری و امثال آن در کشورهای منطقه غرب آسیا ناشی از این سیاست غدارانه مسلمین را امروز در صدر وظایف ملی و بین‌المللی خود بشماریم.» ● ۱۳۹۳/۷/۸

در پایان چنین می‌توان نتیجه گرفت که با این بینش دینی و خوانش اعتقادی از مسئله وحدت و از سوی دیگر، فهم شرایط و اوضاع و مسائل روز و فهم تجربه‌های تاریخی از نقش استکبار و استعمار در گند کردن مسیر اعتلای جهان اسلام، وحدت «تنها نسخه شفا بخش برای علاج دردهای جهان اسلام است.» ● ۱۳۹۴/۴/۲۷

«حوادثی که امروز اتفاق افتاده، این اختلافات گوناگونی که میان کشورهای اسلامی اتفاق افتاده، این حوادث هولناکی که در بعضی از کشورهای منطقه، در سوریه، در عراق، در یک برهه‌ای در لیبی، در یمن و در افغانستان، از این اتفاقاتی که در اینجاها افتاد، انسان می‌فهمد که چقدر اتحاد دنیای اسلام مهم بود و چقدر یکپارچگی امت اسلامی عنصر ذی‌قیمتی بود که امام (علیه‌السلام) آن را اعلام کردند، آن را درخواست کردند، آن را مطرح کردند که اگر بود، بسیاری از این قضایا اتفاق نمی‌افتاد.» ● ۱۳۹۹/۸/۱۳

این جملات، بخشی از فرازهای بیانات رهبر انقلاب در علت‌یابی حوادث و اتفاقات تلخی است که جهان اسلام را درگیر خود کرده است و خسارات جبران‌ناپذیری بر جامعه اسلامی وارد کرده است. شناسایی نقش تفرقه و اختلاف میان مسلمانان بسیار مهم است و اتحاد مسلمانان می‌تواند درمان بسیاری از دردهای امت اسلامی باشد؛ «اما امروز متأسفانه هستند حاکمانی در این منطقه و نخبگانی در این منطقه که به ساز آمریکا می‌رقصند؛ آنچه آن‌ها می‌خواهند، انجام می‌دهند ... ما هیچ انگیزه‌ای برای اختلاف با دولت‌های مسلمان نداریم؛ ما معتقد به وحدتیم، ما علاقه‌مند به وحدتیم.» ● ۱۳۹۶/۹/۱۵

«اختلاف بینداز و حکومت کن» در نظام‌های سیاسی غیر الهی، شیوه‌ای است که با سوار شدن بر موج اختلافات میان مردم، زمینه‌های نفوذ و تسلط خود را فراهم می‌کند؛ اختلافاتی که با اندک توجهی می‌توان فهمید نتیجه دست‌کاری استکبار در دستگاه ادراکی مردم و حتی برخی نخبگان است. رهبر انقلاب در این باره با بیان اینکه «آمریکا و صهیونیستها و مستکبران عالم، نه به شیعه علاقه‌مندند و نه به اهل سنت؛ با هر دو دشمن‌اند.» ● ۱۳۸۷/۱/۱

به وضعیت گروه‌های مقاومت اشاره می‌کنند که «در لبنان با حزب‌الله شیعه همان قدر دشمن‌اند که در فلسطین با حماس و جهاد سنی؛ آنها با اسلامی که در مقابل زور بایستند، در مقابل استکبار بایستند، در مقابل غارت منابع طبیعی ملت‌ها بایستند و حق خود را مطالبه کنند، مخالف‌اند؛ برای آن‌ها شیعه و سنی معنا ندارد.» ● ۱۳۸۷/۱/۱

در این میان، ابتکار عمل جمهوری اسلامی ایران در اعلام هفته وحدت برای وحدت بین فرقه اسلامی و همچنین ایجاد وحدت و برادری عملی بین برادران، می‌تواند الگویی برای سایر کشورهای اسلامی باشد؛ اما اینکه الگوی وحدت جمهوری اسلامی ایران چگونه است و دارای چه ویژگی‌ها و مختصات و شرایطی است، نیازمند بررسی باید‌ها و بنیادهای وحدت است.

ادامه از صفحه ۱

الهی است))؛ یعنی (برانگیختگی پیامبر به برانگیختگی انسان‌ها منتهی می‌شود و جامعه را برانگیخته می‌کند؛ انسان‌ها حرکت می‌کنند.) ● (۱۳۹۹/۱۲/۲۱) انسان منزوی یا یک نصیحت‌کننده که فقط مردم را نصیحت می‌کند، نمی‌تواند به وجود بیاورد؛ قدرت لازم است، قدرت سیاسی لازم است.) ● (۱۳۹۹/۱۲/۲۱) که یک عده مردم، عقیده‌ای را در ذهن خودشان حفظ کنند و اعمال شخصی را انجام دهند، اما نظام اجتماعی، تحت حاکمیت دشمنان خدا و اندالله باشد!) ● (۱۳۷۶/۹/۷) لذا، می‌بینیم (بعثت‌ها، همراه هستند هم با یک قدرت سیاسی بزرگ و هم با یک برنامه‌ریزی وسیع برای تحقق این اهداف.) ● (۱۳۹۹/۱۲/۲۱) با این توصیف، انبیاء دو وظیفه اصلی داشتند: (ارائه یک اصول انقلابی و ایجاد انقلاب بر مبنای این اصول و دوام ساختن و بنیان‌گذاری یک اجتماع نو.) ● (همرزمان حسین، ص ۶۷)

اما نکته مهم‌تر اینکه اسلام از نظام سیاسی و حکومتی که قرار است این وظایف را اجرا کند، تعبیر به «ولایت» می‌کند و «حکومت را با تعبیر (ولایت) بیان می‌کند و شخصی را که در رأس حکومت قرار دارد، به عنوان والی، ولی، مولا - یعنی اشتقاق کلمه ولایت - معرفی می‌کند. ● (۱۳۷۶/۲/۶) (از این جهت کلمه ولایت به حکومت اطلاق می‌شود که این رابطه بین ولی و مردم یک رابطه ولایتی است؛ ارتباط و اتصال غیرقابل انفکاک است.) ● (۱۳۶۹/۴/۲۰)

■ ضرورت وجود امامت

حال سؤال این است که اگر پیامبر از دنیا رفت چه باید کرد؟ پاسخ اینکه «جامعه بعد از رفتن پیغمبر ﷺ دو احتیاج دارد ... یکی اینکه این کتاب را باز کند و بخواند و بفهمد و آن را در ذهنش پخته کند؛ دیگر آنکه آن را با نیازهایش تطبیق بدهد.» ● (همرزمان حسین، ص ۷۳) فلسفه ضرورت امام در همین نکته است؛ یعنی وظیفه امام دو چیز است: «یکی عبارت است از تفسیر و تدوین و تطبیق و تشریح مکتب و دیگر ادامه راه پیغمبر و مندر ﷺ و هدایت کردن جامعه انسان‌ها به آن سو و سمت و جهت که پیغمبر ﷺ مقرر و معین کرده بوده است.» ● (همرزمان حسین، ص ۸۸ و به‌طور خلاصه، (ایجاد جامعه و نظام عادلانه اسلامی و کوشش برای دوام و گسترش آن.) ● (پیشوای صادق، ص ۱۳) نکته بعد اینکه (اگر قدرت‌های ظالم ... نگذاشتند که امام این دو وظیفه خود را انجام دهد، امام باید بی‌امان تلاش کند، مبارزه کند، کوشش کند تا بلکه بتواند این دو منصب الهی را باز قبضه کند.) ● (همرزمان حسین، ص ۹۴) لذا، می‌بینیم «ائمه یازده‌گانه ما ﷺ، همه در حال پیکار و در حال مبارزه و در حال جهاد از دنیا رفتند؛ به دلیل اینکه این‌ها را کشتند.» ● (همرزمان حسین، ص ۹۸)

■ امام صادق علیه السلام مظهر امتداد پیامبر ﷺ

همین استدلال اجمالی که همه ائمه به شهادت رسیدند، «کافی است که یک انسان منصف را معتقد کند که امام صادق علیه السلام مشغول مبارزه و جهاد بود.» ● (همرزمان حسین، ص ۹۹) چرا که (اگر امام صادق و امام باقر علیه السلام یک گوشه می‌نشستند و چند نفر دور خودشان جمع می‌کردند و فقط یک مسئله شرعی می‌گفتند، کسی به آن‌ها کاری نداشت.) ● (۱۳۷۰/۵/۱۳) و آیا معنای امامت (یعنی همین که مسئله بگویی و دنیا را دیگری اداره کند؟ آیا معنای امامت در نظر شیعه و در نظر مسلمین این است؟ هیچ مسلمانی این را قائل نیست.) ● (۱۳۷۰/۵/۱۳) لذا، قطعاً (امام صادق دنبال امامت بود - یعنی ریاست دین و دنیا - منتها شرایط جور نمی‌آمد، اما ادعا که بود، برای خاطر همین ادعا هم آن بزرگواران را کشتند.) ● (۱۳۷۰/۵/۱۳)

■ فعالیت‌های امام صادق علیه السلام در امتداد نبوت

امام صادق علیه السلام فعالیت‌های متعددی برای تحقق استمرار نبوت انجام دادند که از آن به «مبارزه همه‌جانبه» می‌توان تعبیر کرد. فعالیت‌های حضرت را می‌توان در سه بخش کلی تقسیم کرد: «تبیین و تبلیغ مسئله امامت؛ تبلیغ و بیان احکام دین به شیوه فقه شیعی و نیز تفسیر قرآن به روال بینش شیعی؛ وجود تشکیلات پنهانی ایدئولوژیک-سیاسی.» ● (پیشوای صادق، ص ۶۵) به عنوان نمونه، حضرت در روز عرفه امامت خود را فریاد می‌زند که «نشان‌دهنده اوج مبارزه امام صادق است در اواخر دوران بنی‌امیه.» ● (۱۳۶۷/۳/۱۹) اساساً (امام صادق علیه السلام، ماهیت مبارزه‌اش یک ماهیت سیاسی بود، کار فرهنگی او هم کار سیاسی بود، وقتی امام صادق می‌گوید من امامم، امام یعنی چه؟ امام یعنی حاکم جامعه، امام یعنی رئیس جامعه، یعنی من همان کسی هستم که این خلیفه غاصب بی‌دین، جای مرا گرفته))؛ اما نکته مهم‌تر اینکه (امام در مواردی به این بسنده نمی‌کند که امامت را برای خویش اثبات کند؛ بلکه همراه نام خود، نام امامان بحق و اسلاف پیشین خود را نیز یاد می‌کند و در حقیقت سلسله امامت اهل بیت را متصل و جدایی‌ناپذیر مطرح می‌سازد.) ● (پیشوای صادق، ص ۷۳) همچنین (امام صادق علیه السلام با گستردن بساط علمی و بیان فقه و معارف اسلامی و تفسیر قرآن به شیوه‌ای غیر شیوه عالمان وابسته به حکومت، عملاً به معارضه با آن دستگاه برخاسته بود.) ● (۱۳۹۱/۶/۲۱) و نیز «در اواخر دوران بنی‌امیه، شبکه تبلیغاتی وسیعی را که کار آن، اشاعه امامت آل علی علیه السلام و تبیین درست مسئله امامت بود، رهبری می‌کرد.» ● (۱۳۹۱/۶/۲۱) نکته پایانی اینکه سیره امام صادق علیه السلام مانند دیگر ائمه برای همه مسلمانان الگوست. لذا، (اولین درس امام صادق علیه السلام برای ما منتسبین به آن بزرگوار باید استمرار جهاد و مبارزه خستگی‌ناپذیر باشد.) ● (۱۳۶۷/۳/۲۰)

نهضت اسلام با پرچم علم و معرفت آغاز شد

بعثت در حقیقت پرچم علم و معرفت را برافراشت. بعثت با «(إقرء)» شروع شد: «(إقرء باسم ربك الذي خلق)»^۱ و با «(ادع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة)»^۲ ادامه یافت؛ یعنی دعوت همراه با حکمت. دعوت اسلامی در حقیقت گسترش و پراکندن حکمت در سراسر عالم و در طول تاریخ است؛ همچنان که بعثت، پرچمداری و برافراشته شدن پرچم عدل است؛ همچنان که رسالت، برافراشته شدن پرچم اخلاق والای انسانی است. خدای متعال خطاب به پیغمبر می‌فرماید: «(و ما أرسلناك إلا رحمة للعالمين)»؛^۳ یعنی همه‌ی چیزهایی که بشر به آن نیاز دارد، در این بعثت گنجانده شده است؛ یعنی علم و معرفت، حکمت و رحمت، عدل و برادری و برابری؛ چیزهای اساسی‌ای که جریان زندگی سالم انسان به اینها وابسته است. ● (۱۳۸۰/۷/۲۳) (سوره علق، آیه ۱ - ۲ سوره نحل، آیه ۱۲۵ - ۳ سوره انبیاء، آیه ۱۰۷)

درس اخلاق

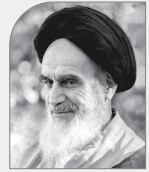
برای حضور قلب در نماز تمرین کنید

همه‌ی کار انسان تابع نماز است. نماز را به وقت بخوانید، با توجه و با حضور قلب بخوانید. حضور قلب یعنی بدانید که دارید با یکی حرف می‌زنید؛ بدانید یک مخاطبی دارید که دارید با او حرف می‌زنید. این حالت را اگر در خودتان تمرین کردید، اگر توانستید این تمرکز را ایجاد کنید، تا آخر عمر این برای شما میماند. عادت کنید این تمرکز را در حال نماز در خودتان ایجاد کنید و به وجود بیاورید. آن وقت این آن صلاتی است که: «(تنهی عن الفحشاء والمنکر)». (تنهی) یعنی شما را نهی می‌کند؛ معنایش این نیست که مانعی جلوی شما میگذارد که شما دیگر نمیتوانید گناه کنید؛ نه، یعنی دائم به شما میگوید گناه نکن. خوب، روزی چند نوبت از درون دل انسان به او بگویند گناه نکن، گناه نکن، انسان گناه نمیکند. ● (۱۳۸۹/۰۵/۳۱)

خطبه‌های انقلاب

جوانان نقش خود را در کشور ایفا کنند

جوانان و نوجوانان عزیز من! همه شما میتوانید در کشورتان نقش پیدا کنید. یک روز نقش، نقش «حسین فهمیده» بود؛ یک روز نقشهای دیگر است. در زمینه مسائل دینی، مسائل فرهنگی، مسائل سیاسی، مسائل اخلاقی، آینده‌نگری، امیدبخشی، نشاط دادن به محیط پیرامون خود و تعهد و تقید و پایبندی به شریعت اسلامی. میتوان مجاهدت کرد. البته در آنها، دادن جان مطرح نیست؛ اما همت و اراده و تصمیم لازم دارد. همه میتوانید در مدارس، در دانشگاه‌ها، در محیط‌های کار و غیره، نقش ایفا کنید. جوانان زنده و بانشاط و پرامید و پاکدامن، میتوانید یک تاریخ را بیمه کنید. به همین جهت است که روی جوانان کشورهای دنیا، صهیونیست‌ها و استعمارگران و کمپانی‌داران عالم، سالیها کار و تلاش کردند تا شاید بتوانند نسلهای جوان را فاسد کنند؛ اراده و امید را از آنها بگیرند. ● (۱۳۷۷/۰۸/۰۸)

با ولادت نبی مکرم اسلام طاق کسری به نشانه شکست ظلم فروریخت

عید ولادت حضرت رسول ﷺ و عید ولادت حضرت صادق علیه السلام را خداوند ان شاء الله مبارک کند بر همه شما و بر همه مسلمین جهان و بر ملت‌های بزرگ اسلامی خصوصاً ملت ایران. در ولادت حضرت رسول ﷺ قضایایی واقع شده است، قضایای نادری به حسب روایات ما و روایات اهل سنت وارد شده است. از جمله قضیه شکست خوردن طاق کسری و فروریختن چهارده کنگره از آن قصر و از آن جمله خاموش شدن آتشکده‌های فارس و ریختن بت‌ها به روی زمین. قضیه شکست طاق کسری شاید اشاره به این باشد که در عهد این پیغمبر بزرگ، طاق ظلم، طاقت‌های ظلم می‌شکند و مخصوصاً طاق کسری شکسته شد برای اینکه آن وقت این طاق کسری مرکز ظلم انوشیروان بود. ● ۱۳۶۴/۰۹/۰۹

امت اسلامی محتاج معارف امام صادق علیه السلام است

در روایات ما بسیار است روایاتی که راویان آنها از اهل سنتند. از غیر شیعه هستند. اما از حضرت ابی عبدالله الصادق نقل می‌کنند و روایت می‌کنند. معنای این حرف این است که امروز هم دنیای اسلام و امت اسلامی نیازمند معارف امام صادق و اهل بیت است. دنیای اسلام محتاج دانستن معارف اهل بیت و تعالیم امام صادق و سایر ائمه است؛ باید استفاده کنند. قشرهای مختلف و اقسام مختلف امت اسلامی، به این وسیله باید با یکدیگر هم‌افزایی کنند تا سطح معارف اسلامی بالا برود. لازمی این کار این است که حجاب خصومت و دشمنی و کینه‌ورزی میان فرقه‌های مسلمان فاصله نیندازد؛ وحدت اسلامی که می‌گوییم یعنی این. ● ۱۳۸۷/۰۱/۰۱

۱۷ ربیع الاول، ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام (۸۳ هـ ق)

نماز جماعت شیعه و اهل سنت به امامت حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای؛ سفر به سیستان و بلوچستان؛ اسفند ۱۳۸۱

وحدت و یک جبهه بودن مسلمانان را قدر بدانید

این هفته وحدت، این هفته مشترک الاحترام بین مسلمین را قدر بدانید. همه سعی کنند وحدت و اتحاد نیروها و در یک جبهه قرار گرفتن نیروهای مسلمین را - که رمز سعادت و مایه سربلندی مسلمین و بزرگترین حربه ملت‌ها در مقابل استکبار جهانی است - مغتنم بشمارند و قدر بدانند. ● ۱۳۷۵/۰۵/۱۳

دولت برای رفع فساد مسأله تعارض منافع شخصی و عمومی را حل کند

فسادستیزی مکمل عدالت‌ورزی است. با فساد باید مقابله کرد؛ یکی از بلاهای مهمی که در کشور به وجود می‌آید که درست ضد عدالت است، وجود فساد، وجود ویژه خواری، وجود استفاده‌های سوء، اختلاس، برخورداری‌های بی‌مورد، بی‌جا و امثال اینها است؛ یک وقت کسی یک کار مهمی انجام می‌دهد، شما یک پاداشی به او می‌دهید، خب این عیب ندارد اما یک وقت عزیزهایی بی‌جهت، برخورداری‌های زیادی از امکانات کشور دارند؛ خب چرا؟ که بحث حقوق‌های نجومی یک گوشه‌ای و یک بخش کوچکی از این مسئله بود که مطرح شد. جای اصلی برخورد با فساد و فسادستیزی قوه مجریه است که زمینه‌های تولید فساد از بین برود؛ نقش قوه قضائیه بعد از اینها است. باید مسئله تعارض منافع شخصی و منافع عمومی و رشوه و اختلاس و [امثال] این حرف‌ها در دستگاه‌های دولتی حل بشود. ● ۱۴۰۰/۰۶/۰۶

زن مسلمان ایرانی نمونه والگوی زنان مسلمان جهان است

بدانید زنان مسلمان در بسیاری از نقاط دنیا امروز به شما نگاه میکنند و از شما یاد می‌گیرند. این که ببینید در بعضی از کشورها، این طور حجاب اسلامی مورد تهاجم دشمنان دین قرار می‌گیرد، این نشان دهنده گرایش زنان به حجاب است. بخصوص زنان روشنفکر و بخصوص دختران دانشجو، به حجاب گرایش پیدا کردند؛ علاقه پیدا کردند؛ رو آوردند و حجاب را حفظ کردند؛ شما الگویید، شما نمونه‌اید. بدانید امروز در هیچ جای دنیا زنانی که مثل این مادران شهدای ما، مادر دو شهید، مادر سه شهید، مادر چهار شهید باشند، نیستند. در جامعه ما، مادرانی با این خصوصیات که از پدرها بهتر و قویتر و آگاهانه‌تر ایستادند، در این میدان بسیارند. این همان تربیت اسلامی است؛ این همان دامان پاک و مطهرو نورانی فاطمه زهرا سلام الله علیهاست. ● ۱۳۷۹/۰۶/۳۰

استفاده از اموال جامانده دیگران

سؤال: استفاده از مال به جامانده از دیگران در امثال هتل‌ها یا خوابگاه دانشگاه و ... که صاحب آن رانمی‌شناسیم، چه حکمی دارد؟

جواب: اگر بداند مالک از آن مال اعراض کرده یا نسبت به استفاده از آن راضی است، استفاده از آن اشکال ندارد، در غیر این صورت برداشتن آن مال جایز نیست، مگر این که به قصد رساندن آن به مالکش بردارد که در این صورت باید مال را حفظ کند و پس از تحقیق و یافتن مالک، مال را به صاحبش بدهد و در صورتی که از یافتن مالک آن مأیوس شود یا دسترسی به او ممکن نباشد، باید آن مال یا قیمت آن را به فقیر صدقه بدهد.